

DZIĘCIOŁOW (1) *ai*

A sg m dzięciół(o)w.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.: dzięciółowy.

Przymiotnik od „dzięciół”: Chceźli by cię pżczoły niekąfály/ miey przy łobie nos dżięciółow y żołny gdy miod wybierałz. *SienLek* 154.

WK, BC